

XVIII NIEDZIELA ZWYKŁA – 31 LIPCA, 2005

W przypowieściach Jezus Chrystus nauczał o Królestwie niebieskim. Nauka ta nie przesłoniła Mu zwyczajnych ludzkich potrzeb, rozmnożył więc chleb dla zgłodniałych ludzi. Ten znak jest spełnieniem proroczych zapowiedzi mesjańskich – zbawienia, które obejmuje całego człowieka: jego duszę i ciało. Znak ten jest także przynaglającym wezwaniem skierowanym pod adres Kościoła, aby głosząc królestwo Boże wychodził naprzeciw każdego ludzkiego głodu.

INTENCJE MSZALNE

Niedziela, 31 lipca

14:00 – + Jan Wołoszyn (1 rocz. śmierci)

Niedziela, 7 sierpnia

14:00 – Dzięczynna w 10 rocz. ślubu Cecylii i Józefa Mądryk – własna

16:30 – wolna intencja

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE SPOTKANIE MODLITEWNE

Nabożeństwo wynagradzające Najśw. Sercu Jezusa i Niepokalanemu Sercu Maryi zostanie odprawione w I Piątek miesiąca, 5 sierpnia lipca. Msze św. o godz. 21:00 oraz o 1:00.

MSZA ŚW. W NORCROSS

W przyszłą niedzielę 7 sierpnia zostanie odprawiona Msza św. o 16:30 w Norcross.

NAJWAŻNIEJSZE MIEJSCA:

Kościół

Budynek kościoła pełni nie tylko funkcję, jako miejsce sprawowania Eucharystii i innych sakramentów. Jest on również symbolem Kościoła – żywej wspólnoty ludzi zjednoczonych w Chrystusie z Bogiem i z sobą nawzajem. Wchodząc do kościoła, zanurzamy palce w wodzie święconej, czynimy znak krzyża. Przypominamy sobie swój chrzest. Dobrze jest przyjść nieco wcześniej, wyciszyć się, skupić, wzbudzić intencję. Uświadom sobie: nie jestem tu widzem, ale uczestnikiem; mam swoje miejsce, jestem domownikiem, synem (córką) Pana Domu. Tu zaprasza cię sam Bóg, Twój Ojciec! Ceń sobie to, bądź sobą, zachowaj się godnie! Nie rób łaski Panu Bogu, bo to ON daje łaskę tobie. Prawdziwym ołtarzem jest Krzyż. Tam bowiem dokonana się ofiara Chrystusa, która dała nam zbawienie. Krew i woda, które wypłynęły z boku Jezusa, odczytywano jako symbol sakramentów: chrztu i Eucharystii. Na ołtarzu podczas Liturgii Eucharystii uobecnia się (a nie powtarza!) ofiara Krzyża. Ta sama miłość Chrystusa staje się dostępna dla nas. Stajemy pod krzyżem. Dlatego w pobliżu ołtarza

zawsze powinien być umieszczony znak krzyża. Ołtarz jest także stołem uczy, na którą jesteśmy zaproszeni. Zapalone świece przypominają o obecności Boga, który jest prawdą (oświeca) i miłością (rozpala). Powinno ich być 2, 4 lub 6. Dlaczego w polskich kościołach są najczęściej 3, nie wiadomo. Ołtarz przypomina nam o obecności Chrystusa tam, gdzie ludzie gromadzą się w Jego imię. Podczas Mszy świętej powinien być centrum naszej uwagi. Jest symbolem ofiary wewnętrznej, którą każdy z nas składa w sercu. To, co dokonuje się na ołtarzu w kościele ma swój odpowiednik w najgłębszym duchowym przybytku człowieka. Centrum żywego Kościoła jest ołtarz serca. Ołtarz – znak uczy – uświadamia nam, jak bardzo jesteśmy wybrani: zasiadamy z Bogiem przy stole.

Ambona

Ambona jest stołem Słowa Bożego. Przy niej sprawowana jest Liturgia Słowa. Z ambony wykonuje się czytania, psalm responsoryjny, głosi homilię oraz podaje intencje modlitwy powszechnej. Nie powinno się przy niej wykonywać aklamacji Alleluja, odczytywać komentarzy lub ogłoszeń.

Ambona przypomina nam, że kiedy w kościele głoszone jest Słowo Boże, sam Chrystus mówi do nas. Jest wezwaniem do postawy słuchania.

Miejsce Przewodniczenia

To miejsce powstało drogą rozwoju katedry biskupa, czyli wyróżnionego krzesła dla sprawowania jego funkcji nauczycielskiej. Dzisiaj zasadniczo jest nim krzesło celebransa. Powinno ono uwydatniać jego funkcję przewodniczącego zgromadzenia i kierującego modlitwą. Kapłan sprawuje z tego miejsca obrzędy wstępne i obrzędy zakończenia.

KOLEKTA

Składka z ostatniej niedzieli:

Lawrenceville – \$812.00.

Serdeczne – Bóg zapłać!